

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancta Paupertas Religosorum propria sine proprio
Propugnata**

Wissingh, Anton

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Quæstio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49625](#)

ditur pecunia. Et si nativo conventui omne & quodcumque jus in talem pecuniam resignandum, & resignatum sit, utique potest ille Conventus de tali pecunia disponere, prout maluerit (nisi tamen aliunde haec potestas limitetur, prout defacto limitata est supra) consequenter talis Religiosus amittit omnem qualemcumque pertinentiam, seu attinentiam ad illam pecuniam, sine spe regressus ad illam recipiendam in specie, aut individuo, & alio transferendam pro voto suo, certe circa hoc valde ineruditô, & inordinatô.

NB. Si quis autem hunc præcitatum textum aliter intelligere, vel in sensum absconsum detinere voluerit, manifestum signum est non debitatis in intellectu, sed obliquitatis aut pravitatis in affectu, utpote per inordinatum amorem pecuniae obsecratô, & hebetatô. Si quæ autem in S. Constitut. Urbanis alicubi apparent specimen tenus contrariantia his iam resolutis in hac quæstione, in sequentibus magis dilucidabuntur, & resolventur. Itaque sit

Quæstio III.

Qualiter ergo intelligendus sit textus S. Constit. Urban. in c. 4. Reg. tit. 8. §. 4. qui ita decernit : *Quod si occurrat Fratres ante Capitulum e concionibus redeentes, suarum eleemosynarum pecunias ad Superiores (uti tenentur) deferre, communique deposito praesentare ; Superior, ut diligenter usque ad peractum*

C 5

Ca-

*Capitulum asserventur, sedulo curet; eō vero per-
actō, si Fratres alio defamilia profecturi fuerint, ip-
sismet reddantur, eō, quō proficiscuntur, deferen-
dā, factā proinde, atque ad illum conventus & loci
Superiorem, ubi is de familia degere debet, trans-
missā, seu statim transmittendā, & pecuniarum
ipsarum. & aliarū, quas defert, singularum re-
rum distincti nā notulā. h. i. ante responsonem.*

N. 1. Hunc textum sibi patrocinari arbitran-
tur peculiaristæ, utpote sibi imaginantes erronee,
quasi loqueretur universaliter: & quod proinde sibi
liceat privatum pecuniarium peculium seu deposi-
tum conservare, illudque de conventu in conven-
tum secum transferre, dum elocantur (contra di-
cta in fine prioris quæstionis) sed valde halluci-
nantur, ut statim patebit. Sed prius

N. 2. Quod prædictus textus non contineat
universalem seu indefinitam dispositionem, sed
solum particularem conditionatam exceptionem
(exceptio autem particularis firmat regulam uni-
versalem in reliquis.) Quod autem non sit uni-
versalis dispositio, quoad tales particulares à Fra-
tribus qualitercumque acquisitas pecunias, immo
nec semper quoad omnes pecunias ex concioni-
bus, seu prædicationibus conquisitas, id aperte li-
quet ex eo, quod decernitur in c. 4. Reg. tit. 2. §. 9.
quod nimirum in arca erium clavium inferantur
pecuniae omnes tam certæ quam incertæ, tam qua-
ob annuos fructus -- quam quo ob Fratrum legen-
tium, laborantium, NB. prædicantiumve labo-
res, aut quamvis aliam piorum eleemosynarum oc-
casionem, vel alias quomodolibet conventui obve-
nerint. h. i.

Dein-

Deinde in cit. Decreto S. Congregat. præcipit
tur, ut eleemosynæ etiam NB. ex Concionibus ac-
quisita Superiori tradantur, conventuique incor-
porentur. h. i, En! Eleemosynæ ex concionibus,
seu prædicantium laboribus acquisitæ debent in
communi ærario custodiri juxta formam præfati
Decreti, id est, incorporari, confundi, & hinc
non in natura NB. reddi ipsis Fratribus; quod ta-
men decernitur, ut fiat in particulari exceptivo
casu quæstionis hujus. De quo proinde

N. 3. Casus exceptivus hujus quæstionis tri-
plicem involvit conditionem, prima est, quod
Fratres è concionibus redentes conferant eleemosynarum
suarum pecunias, utique partes occasio-
ne concionum habitarum indies per quadragesi-
mam (prout moris est in Italia, nullibi autem
apud nos in hac Germaniæ Provincia) & hinc oc-
casione talium concionum, si cum plausu & fru-
ctu habitæ sint, largior talibus concionatoribus
offertur eleemosyna. 2da est, si id contingat ante
Capitulum. Est autem tempus Capituli, si Pro-
vinciale sit, præscriptum à S. Constitut. Urbanis
post quindenam Paschæ, & hinc tempus ante
Capitulum est tempus paschale, quod sequitur
immediatè tempus habitarum concionum in qua-
dragesima: si autem Generale Capitulum sit, est
tempus antepentecostale. 3ra est, si Fratres, per-
acto capitulō, alio de familia profecturi sint. Ex
his Collige, &

N. 4. Quod, si occasione harum concionum
Fratres pecunias conferant, & tamen Capitulum
non instet; vel, si Capitulum quidem instet, non
tamen

tamen ad alium conventum tales concionatores
mittendi sint, conditionatus hic & exceptivus ca-
sus non habeat locum, ideoque tunc pecunia occa-
sione concionum collecta generali regulæ suprà
datæ subjacebit, ut nimis statim superiorita
datur, incorporetur, & confundatur &c. Hanc ex-
planationem, & intelligentiam ipse textus hujus
legis, & specialis congruentia ejus (de qua statim
post) subministrant. His ita prænotatis, & præ-
intellectis, jam

R. 1. Quod hic casus non patrocinetur Pecu-
liaristæ. *Ratio* jam allata est in præmissis notabi-
libus.

R. 2. Valde congruum erat, ut circa hunc ca-
sum fieret specialis dispositio, decernereturque,
ut pecunia illa conferretur ad illum conventum,
illumque superiorem, qui in posterum habebit
obligationem vestiendi, & alimentandi talem con-
cionatorem, qui illam lucratuſ est. Hinc etiam il-
la pecunia potius debet mitti ad secundum Su-
periorem, & conventum, quām relinqui in primo.
Proinde simul transmittenda erit talium pecunia-
rum, & aliarum rerum, quas conferet, distinc-
tissima notula; ut per hoc iterum significetur, ta-
lem Religiosum nullum habere jus peculiaritatis
ad illam pecuniam contra hunc novum suum Su-
periorem, aut conventum. Occasione jam refo-
lutorum,

Quæres, an particulari Religioso in Ordine
nostro Minorum Conventual. concedi possit li-
centia, ut pecuniam à se speciali industria, vel ex
picio legato, aut donatione acquisitam possit pone-

re ad censum, & inde annuam pensionem pro se percipere, pro suis necessitatibus impendendam.

R. 1. Negativè (quid in aliis Religionibus liceat, ego hic non examino, nec taxo, nec decidō.) Responsio hæc fundatur in aperto textu Constit. Urban. in c. 4. Reg. tit. 7. §. 2. qui talis est : *Possessiones autem, sive bona quacumque stabilia Fratres etiam de superiorum licentia (licet iam se concedere posse contra veritatem testarentur) nullatenus possidere possunt, nec NB. usu eorum potiri.* h. i. Ubi inter bona stabilia utique computatur jus ad annum censem seu pensionem ; est enim redditus, cuius nec usu potiri possunt. Hic itaque non solùm adimitur jus juris ad tales censem, sed etiam facultas possidendi, immo è solo eorum usu potiendi. *Insuper quod Fratres in particulari ne quidem nomine convenimus redditus, seu census possidere, vel tenere valeant ; id enim clarè verbotenus exprimitur à S. Congregat. in Decreto saepe citato ; ergo multò minus nomine proprio.*

R. 2. Ut ergo non peccetur in subjecta materia, ita census annuus in bonum particulare talis Religiosi ordinandus est ; ut nimirum Ordo, vel Conventus solus nomine suo tamquam jus juris habens trahat pensionem annuam, cum obligatione, tales Religiosum vestiendi, alimentandi, eique de aliis necessariis providendi.

His ita præviè resolutis, facilior erit resolutio illorum, quæ proponentur in sequentibus quæstionibus. Sit itaque

QUÆS-